

мікро- та макрорівні: Всеукраїнська науково-практична конференція (17-18 листопада 2016 р., м. Полтава). — 2016. — С. 175-178.

2. Скрипник М. І. Організація обліку витрат у розрізі центрів витрат та центрів відповідальності / М. І. Скрипник // Облік і фінанси АПК. — К.: ТОВ ЮФ «Юр-Агро-Вест». — 2011. — № 1. — С. 46-49. — Режим доступу: <http://magazine.faaf.org.ua/organizaciya-obliku-vitrat-u-rozrizi-centriv-vitrat-ta-centriv-vidpovidalnosti.html>.

УДК 658

Саюн А.О. к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ НА ОСНОВІ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Інформація на підприємстві відіграє важливу роль. У теперішній час під час бурхливого розвитку інформаційних технологій та засобів комунікації збільшуються об'єми інформації, але спостерігається втрата її якості. Велика кількість інформації поступово втрачає своє смислове навантаження. У всій сукупності інформаційних даних на підприємстві для забезпечення ефективності системи управління виробничо-господарською діяльністю підприємства, необхідно «просіювати» інформацію. Раціональний вибір при прийнятті управлінських рішень значною мірою залежить від організації обміну інформації. В основі процесу комунікації та руху інформації закладено ланцюг. Цей ланцюг умовно можна представити у вигляді «відправник» – інформація – засіб передачі – спосіб отримання інформації – «одержувач».

У виборі найсприятливішого рішення для підприємства лежить інформаційне забезпечення та системний аналіз ситуації. Оптимізація управлінських рішень залежить від процедур прийняття рішень. Процедури включають формування та вивчення альтернатив, визначення програми дій. Важливе значення у ході прийняття рішень є встановлення причиннонаслідкових зв'язків між явищами та процесами. Прийняття оптимізаційних рішень на підприємстві повинні ґрунтуватися на синергізмі інформації з бухгалтерського та управлінського обліків. Значну увагу слід приділяти бухгалтерському обліку, оскільки біля 70% припадає на облікову інформацію [1]. Це можна пояснити тим, що в обліку відображаються факти господарської діяльності підприємства. Господарська діяльність впливає на зміну господарських засобів підприємства чи на джерела їх утворення. Тобто ця інформація з обліку, дозволяє аналізувати динаміку роботи підприємства, визначати тенденції

та закономірності розвитку об'єкта, яким управляють. Інформація з бухгалтерського обліку це «погляд у минуле», а на основі управлінських рішень можна «зазирнути до майбутнього». При вивченні інформації з бухгалтерського обліку, не зважаючи на її давність, вона несе в собі цінність. Цінність такої інформації не залежить від міри її старіння. Інформацію для оптимізації прийняття управлінських рішень наведено у бухгалтерській звітності та на рахунках бухгалтерського обліку, але цієї інформації не достатньо. Прямого зв'язку між витратами на інформацію й ефективністю діяльності підприємства бракує.

Виходячи з вище наведеного, можна зазначити, що прийняття ефективних управлінських рішень ґрунтується на результаті обробки облікових даних. В свою чергу, управлінському персоналу підприємства необхідно мати базові знання в області бухгалтерського обліку та вміти використовувати облікову інформацію в управлінні підприємством. Оскільки для ефективного управління підприємством, необхідно отримувати інформацію з виробництва, особливо коли рішення впливають на операційну діяльність, а саме «виробляти чи купувати», припиняти виробництво збиткового сегменту продукції [2].

Таким чином, інформаційна потреба користувачів інформації забезпечується на основі облікових даних. Оперативність прийняття управлінських рішень залежить від інформаційного ланцюга. При розумінні облікових даних управлінський персонал повинен робити аналітичну обробку інформації за для прийняття оптимізації управлінських рішень. Необхідно дослідити процес формування та передачі даних на підприємстві, визначити ключові фактори якості інформації.

Забезпеченню процесу прийняття управлінських рішень на підприємстві присвячені праці багатьох вітчизняних та закордонних науковців. Наприклад, Харченко М.О. досліджувала процес прийняття управлінських рішень пов'язаний з оптимізацією мережі загальноосвітніх закладів на основі підходу Sova та використанні генетичного алгоритму під час економічного обґрунтування доцільності цього рішення. Гаркуша Н.М., Костинська М.В. наводять наступні принципи, які є основою прийняття управлінських рішень, а саме: ефективність управління, науковість, підбір кадрів, делегування повноважень, посадові інструкції. Савченко Н.М. вивчала систему елементів управлінського контролю. При побудові системі управлінського контролю на підприємстві, автор пропонує такі елементи: контрольне середовище, контрольні змінні, стандарти контролю, бухгалтерська управлінська звітність, оцінка діяльності, коригування відхилень, визначення ефективності діяльності, механізм стимулювання, комунікаційний механізм, систему моніторингу.

Таким чином, автор зазначає, що головним елементом є контрольне середовище для аналізу ситуації на підприємстві, а інші елементи використовуються в залежності від отриманих результатів.

При прийнятті оптимізаційних управлінських рішень та з метою подальших досліджень необхідно визначити та дослідити класифікацію управлінських цілей та критеріїв визначення управлінської інформації.

Література

1. Тарабан С. В. Сутність поняття «прийняття управлінських рішень» // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2019. – №. 1. – С. 170-174.
2. Лучик Г. М. Обліково-аналітична інформація у формуванні інформаційної моделі для управління // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. Сер.: Бухгалтерський облік, контроль і аналіз. – 2018. – №. 3. – С. 219-225.

УДК 657.1

Скрипник М.І., д.е.н., професор
Григоревська О.О., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ ЗБАЛАНСОВАНИХ ПОКАЗНИКІВ ДЛЯ ПІДСИСТЕМИ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА

В даний час багатьом компаніям зрозуміло, що для ефективності їх діяльності необхідно розробляти чітку стратегію, для управління процесом реалізації якої, особливо в умовах високої конкуренції та невизначеності, необхідні певні інструменти. Найбільш ефективним і популярним інструментом стратегічного управління є система збалансованих показників - СЗП (Balanced Scorecard - BSC).

Завдання СЗП можна визначити як трансформацію стратегії розвитку підприємства в систему показників фінансово-господарської діяльності, що відображає основні елементи процесу управління і вимірювання. Система показників визначає формування і коригування стратегічного розвитку організації і включає в себе кількісні індикатори, необхідні для інформування керівництва і співробітників про отримані результати діяльності за поточний період, а також за попередній період для аналізу їх динаміки.

Досвід створення СЗП в українських і західних компаніях дозволив визначити типовий механізм її розробки і впровадження.

1. Визначення стратегічних цілей діяльності. Робота зі складання